

תקות מנחם

גיליון מס'
159*

י"ל לקראת ש"פ שלח (באר"ק קרח) - כ"ח סיון
הי' תהי' שנת סגולות טובה

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקות מנחם" (ח"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי הרמב"ם
ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות ב"ק אד"ש מה"מ
מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אד"ש מלך המשיח, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם, להראות ולהוכיח הנראה לענ"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי הרמב"ם לפרשה והתאריך שבהם נלמדו, הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש. ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

ספר אהבה – ב'

מחזור כ"ח שנה כ"ו

בעז"ה המשך סיום הלכות תפלה וברכת כהנים (ח"ב) בפרשת שלח
הי' תהיה שנת סגולות טובה – שנת הקהל

שכל עשרה מישראל הם הנקראים "עדה", שנאמר (בפרשתנו שלח²):
"עד מתי לעדה הרעה הזאת וגו'" (ומפרש הראיה ממעשה המרגלים)
והרי היו עשרה, שהרי יצאו יהושע וכלב: וכל דבר קדושה לא היא אלא
בתוך העדה מישראל, שנאמר³: "ונקדשתי בתוך בני ישראל" וכו'
[שמפסוק זה גם לומדים בהלכות יסודי התורה⁴ שקידוש ה' וחילול ה'
הוא בפרהסיא של עשרה]: וצריך להיות כולם במקום אחד ושליח ציבור
עמהם במקום אחד וכו"ו.

עשרת המרגלים – "עדה"

ב. וכ"ק אד"ש בלקו"ש⁵ מסביר התמיהה "שהמקור להלכה זו,
במעלתה המיוחדת של "עדה" בענייני קדושה (ש"כל דבר שבקדושה לא
יהא פחות מעשרה"⁶ נלמד דווקא מהמרגלים דכתיב בהו' עד מתי לעדה
הרעה הזאת' ועוד יותר שהיו בגדר מורדים בה' כדברי כלב⁷ "בה' אל
תמרדו"?

וע"כ עונה אד"ש: "וי"ל שזהו אחד מהרמזים בנגלה דתורה להמבואר
בפנימיות התורה⁸, שהמרגלים היו בדרגה נעלית⁹. כלומר לא זו בלבד
שלא הייתה כוונתם ח"ו מרידה כפשוטה, אלא אדרבא "היו במדרגה
גבוה מאד"¹⁰, שלא רצו להכנס ל"ארץ נושבת" ולהתעסק בעבודת

תפלה ונשיאת כפיים ב"עדה" של עשרה

א. העירני תמים א';

בהמשך למ"ש בגליון הקודם (מס' 158) הקשר של הלכות תפילה
לפרשת בהעלותך שבה התחילו ההלכות; בפרשה נאמרה התפילה הכי
קצרה של משה רבנו על מרים: "א-ל נא רפא נא לה", ומזה לומדים
עניינים והנהגות בתפילה, וסיימו ההלכות בפרשת שלח שבה נאמרת
תפילה ארוכה של משה רבינו (ארוכה הרבה יותר מתפלתו אחרי חטא
העגל בפרשת תשא ובפרשת עקב (שבכ"א מהן 58 (ח"ן) מילים) על עם
ישראל בקשר לחטא המרגלים, בנוסף להנ"ל יש ענין חשוב בהלכות
תפילה וברכת כהנים שלומדים מפרשת שלח; הדין של מנין (תפילה
במנין) שהוא בעשרה מישראל;

וז"ל הרמב"ם בהלכות תפילה¹: "וכיצד היא תפילת הצבור? היא אחד
מתפלל בקול רם וכולם שומעים, ואין עושין כן בפחות מעשרה גדולים
ובני חורין ושליח ציבור אחד מהם וכו' וכן אין אומרים קדושה, ולא
קוראין בתורה ומברכים לפניה ולאחריה, ולא מפטירין בנביאים אלא
בעשרה: וכן לא יהיה אחד מברך ברכת שמע והכל שומעים ועונין אחריו
אמן – אלא בעשרה; וזהו הוא הנקרא פורס על שמע, וכן אין אומרים
קדיש אלא בעשרה. ואין הכהנים נושאים ידיהם אלא בעשרה וכו'.

* מס' הגליון 159 – בגימטריא האותיות – קנ"ט - שהן אותיות טנ"ק.
ומעניינת ההשגחה פרטית שבה; בגליון זה מדובר רבות ע"ד הכרזת ותקנת
אד"ש מה"מ ע"ד "10 המבצעים" ובקשר לזה קרא לרכבים ולניידות
שמפרסמים ועושים "המבצעים" "טנ"ק", ואמר שהר"ת של טנ"ק – הן שלשת
סדרי המשנה האחרונים שבש"ס; טהרות נזיקין קדשים, והכוונה והמשמעות;
טהרות – שכשמקריבים יהודים לתורה ומצוות הדבר הראשון, שצריך להיות
טהרות; לתת לאנשים ההרגשה, וכך באמת לבד להרגיש, שזה טהור מכל פניה;
שאין המטרה ע"כ לאיזה אינטרס אישי או ציבורי שיהנו מכך שיקבלו ע"י
טובת הנאה; כסף, קשרים (קונקשען), קריירה, כבוד (כסא) וכדומה ואז
"נזיקין" – מוציאים מהיהודים את כל העניינים השליליים ("סור מעי"),
וקדשים – מכניסים בהם כל העניינים שבקדושה ("עשה טוב"). ומעניין,
שברמב"ם גם סדר הספרים – טהרה, נזיקין, קנין (שהכוונה שיקנו כל העניינים
שבקדושה, כמו הפסוק שבכותרת ספר קנין; "קנה חכמה קנה בינה).
¹ פי"ח ה"ד ה"ו-ז.

² יד, כז.

³ אמור כב, לב.

⁴ פ"ה ה"א-ב.

⁵ חל"ג פ"י ש"ב-ב ע"ב 85

⁶ מגילה כג, ב (הובא בפרש"י עה"פ) וכן הוא לכמה גירסאות בברכות כא, ב
וסנהדרין עד, ב.

⁷ יד, ט. והמרגלים היו גם מחטיאי הרבים (כמשי"ש בהערה 10)

⁸ לקו"ת פרשתנו לו, ב. לח, ב. מספרי קבלה, ובאה"ת (ס"ע תמ"ג ואילך, ס"ע
תנה ואילך, ובכ"מ).

⁹ ואומר ע"כ בהערה 15: להעיר ממחז"ל שטן ופנינה לשם שמים נתכוונו,
עכ"ל (ואולי אפ"ל גם ע"ד המקושש ביום השבת שבסוף פרשתנו, שיש דעות
שנתכווין לש"ש להתריע ולהראות ברבים העונש של חילול שבת. יק"ר)

¹⁰ לקו"ת פרשתנו לו, סע"ד.

הארץ, ובמצוות התלויות בארץ, ובמצוות מעשיות בכלל ורצו להשאר במדבר "רוחניים" ומזה נבעה טעותם הגדולה שלא רצו להכנס לארץ. (וכפי שיתבאר בפרטות בעזה"י בסיום הבא על הלכות תפילין ומזוזה וס"ת), והיות שמקור הטעות בדרגה נעלית וקדושה, לומדים מהמרגלים שהיו "עדה" של עשרה, שכל דבר שבקדושה צריך להיות בעשרה.

"תקות חוט השני" ¹¹ – סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע והתאריך.

- א. **דין ציבור ומנין של עשרה בתפלה ונשיאת כפיים ובכל דבר שבקדושה, לומדים ממש"נ על המרגלים שהיו "עדה", והיו עשרה.**
- ב. **שורש טעות המרגלים מדרגה נעלית בקדושה.**

הטנקים במלחמה נגד ההתבוללות

בשנת תשל"ד כשעמדו הטנקים של ה"מבצעים" כ"טור משורין" ע"י "בית משיח" – 770, שאורגנו ע"י התמימים שלום הלוי שיחי' דוכמן, ויוסף יצחק שיחי' גופין, וכשיצא כ"ק אד"ש מה"מ מ-770 (מאוחר בלילה) לכיוון מכוניתו וראה אותם לראשונה והי' מאוד מרוצה וגרם לו נחת רוח, כשעבר על ידו הנהג המזכיר הר"י שיחי' קרינסקי (רוץ לפתוח את דלת המכונית) אמר לו כ"ק אד"ש: "דאס זיינען טאנקען אנטקען די אסימילאציע!" (=אלו הם טנקים נגד ההתבוללות!) ואח"כ באמת ראינו באותה התקופה איך שהמבצעים הצילו מהתבוללות ונישואי תערובת) ולמחרת הנהג סיפר זאת לתמימים והדבר מיד התפרסם, וכמה ימים אחרי זה בהתוועדות י"ב תמוז אמר אד"ש: "הרי קוראים להם טנקים והבעש"ט אומר שבכל דבר יש השגחה פרטית, וביאר כנ"ל בהערה * בפתיחת הגליון.

* * *

בעז"ה יום ה' פרשת שלח כ"ו סיון הי' תהיה שנת סגולות טובה – שנת הקהל סיום הלכות תפילין ומזוזה וספר תורה והתחלת הלכות ציצית

טובה הארץ מאד מאד!

א. מבואר במאמרי חסידות דרבותינו נשיאנו על הפרשה (מתחיל מ"לקוטי תורה" לאדמו"ר הזקן) ובשיחות כ"ק אד"ש מה"מ שטעות וחטא המרגלים, שלא רצו להכנס לארץ, יצא מזה שלא רצו להתעסק במצוות גשמיות; מכיון שחלק גדול מהמצוות מקיימים רק בארץ ישראל כמו מצוות התלויות בארץ ובכדי לקיימם צריכים להתעסק עם עניינים ארציים וגשמיים כמו תרומות ומעשרות, ושאר מצוות שמקיימים בגשמיות וע"כ הם רצו להשאר במדבר, רוחניים יותר, על יד השכינה והמשכן ומשה רבינו, במקום שאין עבודת הארץ, יכולים ולומדים כל הזמן תורה ממושה רבינו בעצמו, אבל כשיכנסו לארץ ויצטרכו ליישב את הארץ ולעבד את האדמה ולחרוש ולזרוע, וחששו שזה יורידם ממעלתם שינתקו מהמשכן וממושה ומלימוד התורה, וע"כ לא רצו להכנס ל"ארץ נושבת" ¹² ואמרו ע"ז "ארץ אוכלת יושביה היא" ¹³, שבארץ ישראל יצטרכו לקיים את המצוות המעשיות. ומצוות התפילין ומזוזה וספר תורה הן דוגמא בולטת למצוות מעשיות

¹¹ יהושע ב, חי. ועיין ברש"י שפירוש "תקות" – מלשון "קו וחבל" (שבו הורידה המרגלים של יהושע, ובו תלו משפחת רחב תקוותם), והרי זו מטרת חיבורנו "תקות מנחם" – להראות בעז"ה את הקו וחוט השני המקשר ומשוה התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה והתאריך בשנה, (ועיין מה שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקות מנחם" ח"א).

¹² בשלח טז, לה.

¹³ פרשתנו יג, לב.

בגשמיות, כי לוקחים עור של בהמה ו"מעבדים אותו", ועושים ממנו קלף לכתוב עליהן תפילין ומזוזה וספר תורה וכן עושים מעור הבהמה בתים לתפילין, ובהמשך לזה לומדים גם הלכות ציצית, שלוקחים צמר ומעבדין וטווין אותו לחוטים לציצית.

ועיקר המצוות הן נעשות בעניינים ארציים בארץ ישראל כמ"ש בפרשת ואתחנן ¹⁴ "וזאת המצוה החוקים והמשפטים אשר צוה ה' אלוקיכם וגוי לעשות בארץ אשר אתם עוברים שמה לרשתה". וזו היתה טעות המרגלים, כי עיקר הכוונה לקיים המצוות בארץ, כמו שאמרו יהושע וכלב "טובה הארץ מאד מאד"; פעמיים מאד, שע"י קיום המצוות בארץ בעניינים גשמיים מגיעים לדרגה שלא בערך לגמרי בלי גבול אמיתי; [וימתק יותר עפ"י הדיעות שבנ"י במדבר עדיין לא הניחו תפילין (כי עוד לא נאמרו פרשיות "שמעו" ו"והיה אם שמוע"), והיו להם רק ב' פרשיות. וראה השקו"ט בזה ב"תורה שלמה" במילואים לפרשת בא (אות מ' ע' רמ"ז ואילך). וא"כ, גם מפרשיות של מזוזה עוד לא היו, וגם ע"י כתיבת ספר תורה נאמר רק בסוף המ' שנה, בסיום פרשת וילך].

תפילין מזוזה וספר-תורה - מצוות מעשיות

ב. וכאן אנו רואים דבר נפלא!

מצוות אלה, תפילין, מזוזה וספר תורה, ואח"כ ציצית, הן המצוות הראשונות הכתובות ברמב"ם, שמקיימים בגשמיות עם ענייני העולם הגשמיים, כי כל ההלכות הכתובות קודם ברמב"ם הן עניינים של "חובת הלבבות" ועניינים רוחניים. כמו ההלכות הכתובות בספר המדע; הלכות יסודי התורה (אמונת ה' ויחודו ואהבתו), הלכות תלמוד תורה, תלכות תשובה, וכן ההלכה הקודמת בספר אהבה, הלכות קריאת שמע, שהיא מצוה בדיבור ובמחשבה ולא במעשה, אבל מצוות אלו הן המצוות הראשונות שהן במעשה עם גשמיות העולם, עם עור גשמי וקלף גשמי וציצית מצמר גשמי.

נצחון המלחמה – ע"י מבצע תפילין

ג. שלשת מצוות אלו – תפילין ומזוזה וספר תורה הן המצוות והמבצעים ש"כ"ק אד"ש מה"מ עשה מהם את ה"שטורעם" והפרסום הכי גדול "בארץ" – בכל העולם כולו; (לשמירה והגנה על שם ישראל, ובפרט בארץ ישראל) ש"במבצעים" אלה היה פרסום ורעש יותר משאר ה"מבצעים";

"מבצע תפילין" – המבצע הראשון של כ"ק אד"ש מה"מ שהתחיל ערב מלחמת ששת הימים, יומיים לפני המלחמה ש"כ"ק אד"ש הורה להשתדל שכל יהוי מגיל בר מצוה יניח תפילין ולצאת לרחובות ולזכות כמות הכי גדולה של יהודים שיקיימו מצוה זו, ואד"ש אמר ערב המלחמה שזה נוגע לנצחון המלחמה כמ"ש ¹⁵ "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך" ואמרו חז"ל ע"ז במנחות "אלו תפילין שבראש".

אד"ש מה"מ אמר בהתוועדות בשבת פרשת במדבר כ"ה אייר ה'תשכ"ז יומיים לפני מלחמת "ששת הימים" שאם יקבלו ע"ע החלטה לעסוק ב"מבצע-תפילין", גם מה שיזכו אחרי המלחמה יועיל לנצחון ע"י ההחלטה, כמו הדין בשו"ע שמה שמקבלים ע"ע לצום אחרי המלחמה (כי לפני המלחמה צריכים להיות חזקים) משמים כבר מחשיבים כאילו צמו ובזכות זאת מנצחים, וכמו"כ ב"מבצע תפילין".

ואח"כ אמר אז מ"ש בהלכות קטנות של הרא"ש שע"י קיום מצות תפילין על היד ועל הראש יתקיים באנשי המלחמה "יטרף זרוע אף קדקד" ¹⁶, "וזה נאמר בברכת משה לשבט גד שהיו זהירים במיוחד במצות תפילין, ולכן נתקיים אצלם הפסוק "יטרף זרוע אף קדקד"

¹⁴ ו, א.

¹⁵ תבוא כח, י.

¹⁶ ברכה לג, כ.

[ואדי"ש מסביר שבמלה ג'ד' מרומז ענין התפילין, שבשל ראש יש עליהן בצד אחד שייך של ג' ראשים ובצד אחד שייך של ד' ראשים] ובמשך השנים שאחרי זה היה ה"שטורעם" הכי גדול במבצע תפילין.

"ה' ישמר צאתך ובואך" ע"י המזוזה

ד. "מבצע מזוזה" – בחורף תשל"ד אמר אדי"ש בהתוועדות יו"ד שבט ופורים, שצריך להשתדל לבדוק המזוזות בפרט בישובי הספר ובמחנות הצבא [והורה גם שבמחנות הצבא יהיו ספרי קודש וקופת צדקה בכל מקום].

ובשעת ההוראה לא הבינו כ"כ את כוונתו של אדי"ש, עד שבשבועות ובחדשים שאחרי זה היו חבלות בבתים [כי לפני זה היו חבלות במקומות ציבוריים פתוחים, כמו בשוק מחנה יהודה בירושלים, וברחוב התחנה המרכזית בתל-אביב, אבל לא בבתים. ואחרי כן היו חבלות שנהרגו הרבה אנשים במלונות ובבתים ב"מלון סבוי" ובבית בקיבוץ שמיר וכדו'].

המזוזה מצלת ככובע מגן

ואח"כ היה האסון הגדול שנהרגו 21 נערים הי"ד בבנין בית הספר ביישוב מעלות שעל יד גבול הצפון ואז התחיל הרבי את ה"שטורעם" הגדול של "מבצע מזוזה".

ובהתוועדות בשבת סיפר הרבי שביום הפיגוע התקשר אליו השליח מצפת (כנראה הרב אריה לייב ע"ה קפלן) וסיפר שבדק את בנין בית הספר ממ"ד בצפת שמשם יצאו הילדים ומצא שם 17 פתחים שבכולן היו מזוזות פסולות, ואמר אדי"ש שרואים מיד את הקשר כי באותו יום נודע רק על 17 נערים הרוגים, אבל למחרת נודע שהיו 21 הרוגים ואמר אדי"ש התפלאתי?! כי כבר ראו קשר ל77 למה היו 21 הרוגים?! ואז אדי"ש ביקש מהשליח שיבדקו הבנין שוב [כי ביום הקודם הוא לא ביקש אלא השליח הודיע לו], וכשבדקו שוב הבנין מצאו שם עוד כניה, שביום הקודם מרוב חפזה ובהלה לא שמו לב אליה, ששם היו עוד 4 מזוזות ובדקו אותן ושתיים היו פסולות ודאי, ועוד שתיים היו בספק. ואח"ז התחיל הרבי את ה"שטורעם" הגדול בזה ואז התחילו חמשת המבצעים הראשונים, והרבי הסביר שזה כמו "ה' חסדים להמתיק את הה' גבורות", וכן ע"ד שכלוחות הברית היו 5 דברות על לוח אחד [ועפ"ז נוכל אולי לומר כשנהיו 10 המבצעים הן כעין "עשרת הדברות" של דורנו, כמו ע"ד שהגמרא אומרת "בא חבקוק והעמידן על אחת שנאמר 'צדיק באמונתו יחיה' " עד"ז אלו הן עשרת הדברות והמצוות הכלליות של דורנו. ובכל התוועדות היה מונה את כל עשרת המבצעים.

פעם בהתוועדות אמר אדי"ש שישנם השואלים למה צריך למנות כל פעם את כל עשרת המבצעים ולמה צריך לומר אותם ליהודי, הרי עדיין לא הצליחו להשפיע עליו שיקיים קבוע אפילו מצווה אחת, ולמה צריך לומר לו את כל העשר?!

וע"כ ענה אדי"ש זהו לא ענייניך! אתה תזרוק לו לראש "גרעינים", ובמשך הזמן הן ינבטו! היינו 10 מצוות כלליות שאד"ש נתנם לשם שמירה, לשם הצלה ולשם ביטחון האנשים והבתים ועל ידיהם "מצווה גוררת מצווה" יבואו לקיום כל התרי"ג מצוות.

בכל אופן במבצע מזוזה היה ה"שטורעם" הכי גדול ובמבצעים הביאו אלפי כתובות שבדקו בבתים את המזוזות [ואז אמר אדי"ש שצריך להשתדל שבכל בית תהיינה בכל פתח מזוזות כשירות ואם הבעה"ב עדיין לא מבין את החשיבות, שצריך לקבוע בין כך את המזוזות, גם אם הוא לא ישלם! אלא שישלם לפחות דולר אחד... ודימה זאת, ע"ד שהרבי הקודם הורה לכתוב את המחיר על ה"שיחות לנוער" למרות שחלקן זאת בחינם לאנשים, כתבו את המחיר, בכדי שיחושו את החשיבות שבוזה.

ואדי"ש דיבר שלא רק מי שנמצא בבית שיש בו מזוזות הוא שמור, וע"ד מ"ש במצרים "ולא יתן המשחית לבוא אל בתיכם לנגוף" [בזהר כתוב שהיום מצות מזוזה היא המשך ומעין הדם ששמו על המזוזות במצרים], וע"ז נאמר בזהר שהמשחית, מלאך המוות, לא רק שלא יכל להכנס לבתי היהודים שהיה שם דם על המזוזות אלא כלשון הזהר "חבלא ערק", ז.א. שברח ממקום זה. היינו כשיש מזוזה כשרה זה מברוח את המחבלים. והזהר אומר שגם מי שיוצא מבית שיש בו מזוזה כשירה, הוא שמור וע"ז נאמר "ה' ישמר צאתך ובואך", ולהעיר ממ"ש בשר"ע בהלכות מזוזה שיש אומרים כששמים את היד על המזוזה פסוק זה. וזהו הענין שהרבי קישר עם מספר ההרוגים במספר המזוזות של בית הספר בצפת שיצאו משם.

לאחר זמן בהתוועדות אמר הרבי שהיו עליו טענות שכאילו "מקטרג", שבגלל המזוזות הפסולות היו ההרוגים [גולדה מאיר בכנסת (רה"מ דאז שהייתה ברוגז ע"כ שהרבי באותם השנים התקף כ"כ בעניין גזירת "מיהו יהודי"), והיא טענה שהרבי מקטרג ע"כ שההרג היה בגלל המזוזות].

ואמר אדי"ש שלא אמרתי שההרוגים בגלל המזוזות הפסולות, אלא שאם היו מזוזות כשרות הן היו מצילים אותם, וזה כתוב מפורש בשו"ע שמזוזה כשירה מאריכה ימיו של אדם היות ומיד אחרי הפסוק "וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך" נאמר "למען ירבו ימיכם וימי בניכם וגו'" ולא אמרתי את ההיפך. ואדי"ש אמר שהמזוזה היא ע"ד משל הכובע מגן (קסדה, העלמעט בלע"ז) שהחייל צריך לחבוש על ראשו בזמן הקרב, ואם מישהו יקח מראשו את הכובע וכדור של האויב יפגע בו, אז מי הרג אותו, כמובן שהאויב אבל אם היה לו הכובע מגן, זה היה שומר עליו] ואמנם כתוב גם בשו"ע שם שחסרון מזוזה כשרה מקצר ימיו של אדם אבל אדי"ש אמר אני לא אמרתי זאת רק שמזוזה כשרה מאריכה ימים.

מבצע – להפעיל אחרים

אז אמר אדי"ש ש"מבצע" – הכוונה לזכות יהודים, בצע – לבד לעשות ולבצע, ו"מבצע" – לזכות אחרים כמו: אוכל ומאכיל. וכן בצע – רמז לשלשת האבות כי הן האותיות השניות של האבות. [וגם רמז לשלושת שתפלות בוקר צהריים וערב – שהאבות תיקנו].

הכתוב בספר ימלט

ה. גם ב"מבצע ספר תורה" – עשה כ"ק אדי"ש מה"מ "שטורעם" ופרסום גדול. ואמר שצריך להשתדל בהשתדלות מירבית ומקסימלית שלכל יהודי ויהודי יהיה אות בספר התורה הכללי (ולפני זה היה המבצע שיהיה ספר תורה מיוחד שלכל ילדי ישראל יהיה להם אות בו) ואמר שהמטרה היא שזהו האופן הכי גדול של אחדות ישראל ושכלל יהודי יש אות בספר תורה הכללי והספר תורה מאחד את כל היהודים [וכמו שאומרים¹⁷ שישאל ר"ת "יש שישים ריבוא אותיות לתורה"; שלכל יהודי יש את האות שלו בתורה. וה"פני יהושע" מבאר זאת שהרי נשאלת השאלה כי הרי בפועל סכום האותיות הוא רק כחצי מזה (305 אלף ו-800 וכמה) ומבאר שהכוונה היא אם מחשיבים גם את האותיות הקרי ולא כתיב במילים הכתובים בכתב חסר (בלי י' וו), ואדמו"ר הזקן בלקוטי תורה מבאר שישנם "אותיות רוחניות" שלא כתובות כמו ה' או א' כשיש פתח [ולהבדיל בשפות אחרות שם הניקוד הוא באותיות]. וזהו מה שאומרת הגמ' "מדוע נקראו שמם "סופרים"? שהיו סופרים אותיות שבתורה" ונשאלת השאלה; הרי לספור את האותיות יכול כל אחד ואפילו ילד?!, אל שהכוונה היא על ספירת ה"אותיות הרוחניות" שלא כתובות], וכשכל יהודי רשום בספר תורה שזו אחדות של כח התורה והספר תורה עומד כל הזמן ואז מקויים בעם ישראל הנאמר "אתם נצבים היום כלכם וגו'" כשכולם יחד ניצבים קיימים ועומדים בתוקף ובשמירה ובטחון מכל אויב.

¹⁷ מגלה עמוקות אופן קפו.

נוגע לפיקוח נפש ממש. עפ"י הפסוק "ימלט עמך כל הנשאר כתוב בספר".

מבצע – להפעיל אחרים

וסיפר לי השליח במרסיל בצרפת הרה"ת יוסף יצחק שיחי' לאבקובסקי שבאותה התקופה לבית חב"ד בעיר נכנס אדם שנראה מכובד ואמר על עצמו שהוא כומר שעוסק באסטרולוגיה, ושאל את השליח, שראה בעיתונים מודעה שהרבי מבקש במפגיע ע"ד כתיבת ספר התורה שלכל אחד יהיה לו אות בה, ושאל האם יכולים לומר לו הסיבות לזה. ואמרו לו מה שאמר אד"ש כנ"ל שזה ענין של אחדות שמביאה תוקף ויציבות ושלו, ושאלם בטח יש עוד סיבה רצינית שאתם מעלימים ממני, והם אמרו לו אנחנו יכולים לומר לך רק מה ששמענו מאד"ש, והוא אמר להם על עצמו שעוסק באסטרולוגיה, והם ראו על תקופה זו שעומדת להתרחש בעולם קטסטרופה טראגית גדולה, וראינו שעברה התקופה ולא קרה האסון, וחפשנו סיבה לזה, וכנראה שהרבי במבצע זה הסיט ודחה את האסון.

ואפשר לומר שזהו ממש מ"ש בדניאל "זהית עת צרה שלא הייתה כמוה, ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר".

פרשת ציצית

ו. פרשת ציצית מפורש כתובה בסיום פרשת שלח, וע"כ בעז"ה בגליון הבא.

כ"ו סיון – מתן תורת הוי'

ז. סיימו הלכות תפלין מזוזה וספר תורה והתחילו הלכות ציצית, מצד "מתקיפין התחלה להשלמה בכ"ו סיון, ואד"ש אמר שכ"ו בכל חודש הגימטריא קשורה לשם הוי', ופרשיות התפלין והמזוזה מדברים ע"ד יחוד ואהבת הוי', וכן הספר תורה – אומרים חז"ל "כל התורה שמותיו של הקב"ה", וע"י ראיית הציצית נאמר בסיום הפרשה "וזכרתם את כל מצוות הוי'". ונמצאים בחודש של מתן וקבלת "תורה הוי'".

"תקות חוט השני"¹¹ – סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

- א. שורש חטא וטעות המרגלים שלא רצו להכנס ל"ארץ נושבת" ולקיים מצוות מעשיות, ותפילין, מזוזה וספר-תורה וציצית הן המצוות שבמעשה הראשונות ברמב"ם.
- ב. ג' המצוות תפילין מזוזה וס"ת הן "מבצעים" העיקריים בעולם, לשמירה הגנה והצלה בפרט על ארץ ישראל.
- ג. פרשת ציצית, כתובה בפרשת שלח.
- ד. כ"ו סיון – הוי' בחודש מתן וקבלת "תורת הוי'", ופרשיות התפילין והמזוזה ע"ד יחוד ואהבת הוי', וספר-תורה – כל התורה שמות הוי'.

לזכות

החתן הרה"ת יוסף יצחק

והכלה בלומא נחמה שיחיו שרייבער

ליום חתונתם במזל טוב ובשעה טובה ומוצלחת!

ר"ח ניסן ה' תהיה שנת סגולות טובה

שיבנו בנין עדי עד על יסודי התורה והחסידות, וירונו הוריהם נחת יהודי חסידותי נתוך הרחבה אושר בריאות ושמחה תמיד כל הימים. ויזכו לראות קבלת פני משיח צדקנו, מיי"ד ממש, נאו!

(דברים שנאמרו בסעודת סיומי הרמב"ם בביהכ"ס וביהמ"ד ליובאוויטש - 770 - בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

וענין זה דיבר אד"ש בהתוועדות של ליל ערב ראש השנה – כ"ט אלול תשמ"א – שנת הקהל (יום הולדת של כ"ק אדמו"ר הצמח-צדק, אז אמר אד"ש כשחושבים איזה עוד ענין חדש שאפשר להשלים בשנה זו. ואז דיבר שזהו ענין רישום כל עם ישראל שלכל אחד יהיה אות בספר תורה (כי לפני זה מיי"א ניסן היה מבצע זה מיועד רק לילדים), והרי לפני ראש השנה תמיד קוראים את פרשת נצבים – ענין האחדות. ואח"כ במשך חודש תשרי העתיר אד"ש להשתדל מיד שלא ישאר יהודי בלי אות בספר תורה, והכל בגלל אחדות ישראל והתוקף שעל ידי זה.

ובשבת השלישית של חודש חשון אחרי שכבר האורחים נסעו ולא היה מתוכננת התוועדות, היתה פתאום התוועדות, ואמר אד"ש שאחת הסיבות שקיבל מכתב מיהודי מעבר לים שכתב לו שיש רמז ברור ומפורש בתנ"ך למבצע שלכל יהודי יהיה אות בספר תורה כי כתוב בסוף דניאל בנבואת "אחרית הימים": "והיתה עת צרה שלא היתה כמוה, ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר", א"כ אמר אד"ש רואים כאן רמז ברור ומפורש שלכל יהודי יהיה אות בספר התורה וזה יציל אותו, ואמר: "לאחרי שיהודי כבר כתב זאת מי לוקח ע"י את האחריות להעלים זאת!..." ומאז "הסעיר" אד"ש שזהו ענין של פיקוח נפש והצלת היהודים ולכן אין להזניח זאת, ומיד לרשום את כל היהודים.

ונשאלת השאלה: אם ענין זה נאמר במפורש בתורה שבכתב בספר דניאל למה חיכה הרבי אם פרסום הענין עד שכתב לו יהודי מעבר לים? ומה כוונתו של אד"ש במילים: "שאחרי שכבר כתב זאת יהודי מעבר לים מי לוקח האחריות להעלים זאת!?"

ואולי אפשר לבאר זאת עפ"י מ"ש אדמו"ר הזקן במאמרים הקצרים על הפסוק בפרשת בהעלותך: "לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא", שמהו עבד שהוא בן בית נאמן? ואומר שהצדיקים הקרובים למעלה הרבה פעמים רואים הכל מה שיקרה לאנשים (אסונות וכדומה ר"ל) ואם יעשו דברים מסוימים, אבל אין להם רשות לגלות זאת, כמו בן בית נאמן שאינו מורשה לספר בחוץ מה שרואה בפנים הבית, שאם יספר עליו נאמר "הולך רכיל מגלה סוד" אבל יכול לומר ולעשות דברים בעקיפין ומסביב.

ידוע הסיפור מהבעש"ט שנתן לתלמידו רשות וברכת הדרך לנסיעה, והתלמיד התחיל בנסיעה והבעש"ט אמר לתלמידו האחרים רוצו אחריו ותראו לעצרו ולשכנעו שלא ייסע (אבל כמובן לא בשם הבעש"ט), והתלמידים עשו כן וניסו לעצרו והוא טען להם קיבלתי רשות וברכה מפורשת, והחליט עוד הפעם לחזור ולהכנס אל הבעש"ט ולשאל את רשותו. וכשחזר לבעש"ט ושאלו ע"ז אמר לו הבעש"ט – הרי כבר נתתי לך רשות וברכה! ושוב התחיל לנסוע ושוב אמר הבעש"ט לתלמידו עשו הכל לעצור אותו שלא ייסע, וכשניסו לומר לו אמר כבר פעמיים בקשתי את הרשות והברכה אבל הם לחצו עליו ושוב בא אל הבעש"ט, ואמר לו הבעש"ט כבר אישרתי לך את הנסיעה, ושוב נסע ולא הועילו מאמצי חבריו לעצרו. ובדרך קראהו אסון שקיפח את חייו, וכששאלו את הבעש"ט לפרש הדברים למה הרשה לו ליסוע, אמר – לנו אין רשות לגלות מה יקרה, אלא לעשות ולנסות בעקיפין למנוע את האדם שלא יגיע לו האסון ולא יכולים לגלות לו את הסיבה שרואים.

ושמעתי (יחד עם הרה"ת יצחק שיחי' שפרינגר) מאיש רב פעלים לקדושה ולארץ ישראל העסקן הגולה בענייני שלימות העם ושלימות הארץ א"א שהיה חבר כנסת ושר בממשלה ר' אבנר ח' ז"ל שאקי שסיפר לו האלוף לשעבר אריק שרון, שפעם כשהיה ביחידות אצל אד"ש והשעה הייתה מאוחרת והוא מיהר להגיע לטיסה באותו הערב ואמר לו אד"ש שאפשר להמשיך אין צורך למהר ואפשר לקחת מטוס אחר, ואח"כ נודע שאותו המטוס חטפו לאלג'יריה וכנראה הם התכוונו לחטוף את שרון ואד"ש הצילו. שגם במקרה זה לא אמר לו אד"ש למה מעכבו כנ"ל שאין לצדיק רשות לגלות מה שרואים אלא לסובב הנסיבות שימנעו האסון.

וכך גם בענין "מבצע ספר תורה" שבהתחלה אמר אד"ש שהסיבה היא מטעם אחדות, ואח"כ בכל התקופה שלאחרי זה הסעיר את עולם שזה